

нормалния съставъ отъ 800 души въ баталионъ.⁽¹⁾ Останалата частъ отъ императорската армия бѣше разпрѣсната изъ разни провинции на империята: въ Босна, въ Херцеговина, въ островъ Критъ и по границитѣ на Гърция и Черна Гора.

Резервиститѣ отъ разнитѣ оржжия бѣха свикани подѣ знамената, събрани въ окржжията и отправени на малки отдѣления къмъ ония точки въ Европа и Азия, въ които се прѣдполагаше да се развиятъ военнитѣ дѣйствия.

Находящитѣ се на сърбската граница армейски корпуси, съ исключение на половината отъ видинския, бидоха разпуснати, а тѣхнитѣ съставни части се изпратиха въ източната частъ на дунавския вилаетъ, за да се присѣдинятъ къмъ другитѣ войски, които идѣха отъ разни части на империята. По този начинъ се образуваха полкови и бригади, които бидоха разпрѣдѣлени изъ разнитѣ укрѣпени мѣстности, а въ укрѣпения шуменски лагеръ, се образуваха нѣколко дивизии, тѣй щото турскитѣ войски бидоха разпрѣснати въ една обширна операционна зона. Съставътъ на много баталиони се състоеше прѣзъ повечето врѣме отъ разнородни елементи, съ различно произхождение; командующитѣ начал-

(1) Вижъ приложение № 2.